

Død, Fattigdom, Sorg og anden Ulykke ind i mange Tusinde Hjem, standses eller dog hemmes i Udøvelsen af sit Ødelæggelsesværk, er man dog i Forslaget gaaet den Vej at overlade til det private Initiativ at tilvejebringe de Sygehuse og Plejehjem, der skulle benyttes som Vaaben i Kampen mod Tuberkulosen, og overtage Driften af disse Anstalter. Og denne Vej er utvivlsomt den lettest fremkommelige. Blandt andet frembyder den den Fordel, at Bekæmpelsen af Tuberkulosen ad den Vej kan gennemføres langt mere økonomisk, end hvis Staten skulde forestaa Ledelsen.

Men deri, at det er det private Initiativ, der paa enkelte Undtagelser nær tilvejebringer de nævnte Kuranstalter samt overtager og leder Driften af dem, ligger ikke, at Forslaget stiller Staten som ørkesløs Tilskuer ved Tuberkulosens Bekæmpelse. Tværtimod. Forslaget tildeler Staten en overordentlig betydningsfuld Rolle i denne Kamp. Det er Staten, der gennem vedtagne Love organiserer Kampen mod Tuberkulosen. Det er Staten, der ifølge det foreliggende Forslag skal yde økonomisk Støtte (Laan eller Rentegaranti) til Opførelse af de fornødne Sygehuse og til disses Montering. Det er Staten, der ligeledes ifølge dette Forslag efter nøje forudgaaende Undersøgelse meddeler Sygehuse Statsanerkendelse, og det er endelig Staten, der i høj Grad understøtter Patienter paa de i Forslaget nævnte Anstalter og fører Tilsyn med disses Virksomhed.

Hvad der ovenfor er anført, er i kort Begreb Hovedtrækkene i det foreliggende Forslag, de ledende Principper, hvorover det er bygget. Udvalget kan — paa dets 2 socialdemokratiske Medlemmer nær — fuldt ud slutte sig til disse, og det er dets Ønske, at Forslaget maa blive gennemført i denne Samling og saaledes om føje Tid udføres til Gavn for de mange, for hvem det er bestemt til at skulle blive en hjælpende Haand — og anbefaler varmt dets Vedtagelse. Men da dette er Udvalgets almindelige Stilling til Forslaget, følger deraf, at de Ændringsforslag, det har stillet, hver-

ken ere mange eller særlig indgribende. Paa en enkelt Undtagelse nær ere Ændringsforslagene stillede af Udvalget, og ved en nærmere Betragtning af deres Indhold vil man snart blive klar over, at de, hvor forskellig deres Ordlyd end kan være, dog i Hovedsagen samle sig om 2 Formaal: yderligere, end Tilfældet er i Forslaget, at lette tuberkuløse, særlig ubemidlede, Adgangen til Sygehusbehandling paa et tidligt Stadium af Sygdommen og at sikre Varigheden af det Fremskridt i Helbred, som en saadan Behandling har medført.

I øvrigt henvises til de stillede Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Hammerich, Harald Jensen, Neergaard, L. Pedersen, Rørdam og Schmidt) anser Oprettelsen af Tuberkulosehospitaller for et saare vigtigt Led, maa ske det allervigtigste, i Kampen mod Tuberkulosen og maa derfor beklage, at man paa dette Punkt har forladt Tuberkulosekommissionens Standpunkt.

Mindretallet har i og for sig intet imod, at Staten ogsaa giver Bidrag til Opførelse eller Udvidelse af Sygehuse for tuberkuløse, selv om saadanne Sygehuse ikke ere kommunale, men maa fastholde, at de Kommuner, som bringe Ofre for at etablere saadanne Sygehuse, maa kunne gøre Regning paa at faa Halvdelen af Omkostningerne (dog ikke ud over 1,250 Kr. pr. Seng) refunderede af Statskassen; og det er Mindretallets Tro, at hvis dette ikke sker, vil der kun i meget ringe Udstrækning blive taget fat paa Opførelsen af Tuberkulosehospitaller, hvilket, som nævnt, vil være til stor Skade for en effektiv Kamp mod Tuberkulosen.

Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag Nr. 16.

Et *Mindretal* (Harald Jensen og Schmidt) finder sig, om det end tiltræder Flertallets Udtalelser i Betænkningen, dog foranlediget til at tage Afstand fra Bemærkningerne om, at det private Initiativ bedre og billigere end Staten vil være i Stand til at løse den store Opgave. Naar